

370L0457

12.10.70

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI

N:o L 225/1

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 29 päivänä syyskuuta 1970,
viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta
(70/457/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuk-sen ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁽¹⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo, että

maataloudessa käytettävien siementen ja kasvien tuotanolla on tärkeä asema Euroopan talousyhteisön maataloudessa,

neuvosto on sen vuoksi jo antanut direktiivit juurikkaiden siementen⁽²⁾, rehukasvien siementen⁽³⁾, viljakasvien siementen⁽⁴⁾, siemenpeūrunoiden⁽⁵⁾ sekä öljy- ja kuitukasvien siementen⁽⁶⁾ pitämisestä kaupan,

näissä direktiiveissä sallitaan jäsenvaltioiden väliaikaisesti rajoittaa kyseisten kasvien lajikkeiden siementen ja lisäysaineiston pitämisen kaupan sellaisten lajikkeiden sieme-

niin ja lisäysaineistoon, jotka on merkitty kansalliseen luetteloon ja joilla on viljelyn ja käytön kannalta merkitystä niiden alueella;

kuitenkin näissä direktiiveissä säädetään myös, että kyseinen rajoitus hyväksytään ainoastaan siihen saakka, kunnes viljelykasvilajeista laaditaan yleinen lajikeluettelo,

yleinen lajikeluettelo voidaan toistaiseksi laatia ainoastaan kansallisten luetteloiden perusteella,

sen vuoksi kaikkien jäsenvaltioiden olisi laadittava yksi tai useampia kansallisia luetteloita niistä lajikkeista, jotka hyväksytään varmennettaviksi ja pidettäväksi kaupan niiden alueella,

luettelot olisi laadittava yhdenmukaisten sääntöjen mukaisesti, jotta hyväksytyt lajikkeet olisivat erotettavia, pysyviä ja riittävän yhtenäisiä ja jotta ne olisivat viljely- ja käyttöarvoltaan tyydyttäviä,

lajikkeen hyväksymiseksi suoritettavia tutkimuksia varten on vahvistettava suuri määrä yhdenmukaisia perusteita ja vähimmäisedellytyksiä,

toisaalta lajikkeen hyväksymisen voimassaoloaikaan, hyväksymisen epäämisen perusteisiin ja lajikkeen ylläpitoon liittyvät säännökset on yhdenmukaistettava ja jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava toisilleen lajikkeiden hyväksymisestä ja peruuttamisista,

alkaen 1 päivästä heinäkuuta 1967 vähintään yhdessä jäsenvaltiossa tämän direktiivin periaatteiden mukaisesti hyväksytyjen lajikkeiden siemeniin ja lisäysaineistoon ei

⁽¹⁾ EYVL N:o C 108, 19.10.1968, s. 30

⁽²⁾ EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2290/66

⁽³⁾ EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2298/66

⁽⁴⁾ EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2309/66

⁽⁵⁾ EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2320/66

⁽⁶⁾ EYVL N:o L 169, 10.7.1969, s. 3

saa yhteisössä tietyn määräjän jälkeen soveltaa lajiketta koskevia rajoituksia;

nämä lajikkeet on lisättävä lajikeluetteloon,

jäsenvaltioille olisi kuitenkin annettava oikeus erityisen menettelyn avulla tehdä mahdollisia lajiketta koskevia huomautuksia, huomautuksia lajikkeen sisällyttämisestä yleiseen lajikeluetteloon ja kasvin terveyttä koskevia huomautuksia kyseiseen luetteloon jo merkitystä lajikkeesta,

olisi annettava erityiset säännökset lajikkeista, jotka on hyväksytty tämän direktiivin periaatteiden mukaisesti josakin jäsenvaltiossa ennen 1 päivää heinäkuuta 1967; näyttää perustellulta sisällyttää nämä lajikkeet luetteloon sen perusteella, miten tärkeitä ne ovat siementen tuotannolle,

komission olisi huolehdittava viljelykasvilajien yleiseen lajikeluetteloon lisättävien lajikkeiden julkaisemisesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*,

olisi säädettävä kolmansissa maissa suoritettujen lajikkeiden tutkimusten ja tarkastusten vastaavuuden tunnustamisesta,

yhteisön sääntöjä ei kuitenkaan olisi sovellettava lajikkeisiin, joiden siemenet ja lisäysaineisto on todistetusti tarkoitettu vietäväksi kolmansiin maihin, ja

komissiolle olisi annettava tehtäväksi päättää tietyistä toimenpiteistä tämän direktiivin soveltamiseksi; ehdotettujen toimenpiteiden täytäntöönpanon helpottamiseksi olisi säädettävä menettelystä komission ja jäsenvaltioiden välisen tiiviin yhteistyön aikaansaamiseksi 14 päivänä kesäkuuta 1966 neuvoston päätöksellä⁽¹⁾ perustetussa maataloudessa, puutarhaviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevässä pysyvässä komiteassa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN

1 artikla

1. Tämä direktiivi koskee juurikas-, rehu- ja viljakasvi- ja perunalajikkeiden sekä öljy- ja kuitukasvilajikkeiden hyväksymistä sellaisten viljelykasvilajien yleiseen lajikeluetteloon, joiden siemeniä tai kasveja voidaan pitää kaupan juurikkaiden siementen, rehu- ja viljakasvien siementen ja siemenperunoiden pitämiseksi kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettujen neuvoston

⁽¹⁾ EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2289/66

direktiivien säännösten mukaisesti sekä öljy- ja kuitukasvien siementen pitämiseksi kaupan 30 päivänä kesäkuuta 1969 annetun neuvoston direktiivin säännösten mukaisesti.

2. Yleinen lajikeluettelo laaditaan jäsenvaltioiden kansallisten luetteloiden perusteella.

2 artikla

Tässä direktiivissä "virallisilla toimenpiteillä" tarkoitetaan toimenpiteitä, joita toteuttavat

- a) jonkin valtion viranomaiset tai
- b) jonkin valtion valvonnassa toimivat julkiset tai yksityisoikeudelliset oikeushenkilöt tai
- c) valantehneet luonnolliset henkilöt sellaisten lisätehtävien osalta, jotka myös kuuluvat valtion valvontaan,

sillä edellytyksellä, että b ja c alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden ei saa henkilökohtaista etua kyseisistä toimenpiteistä.

3 artikla

1. Jäsenvaltion on laadittava yksi tai useampi luettelo sellaisista lajikkeista, jotka on virallisesti hyväksytty varmennettaviksi ja pidettäväksi kaupan sen alueella. Jokaisen on voitava tutustua luetteloihin.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että lajikkeen hyväksyminen yleiseen lajikeluetteloon tai toisen jäsenvaltion luetteloon vastaa hyväksymistä kyseisen jäsenvaltion luetteloon. Tässä tapauksessa jäsenvaltio vapautetaan 7 artiklassa, 9 artiklan 3 kohdassa ja 10 artiklan 2–5 kohdassa säädetyistä velvoitteista.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta ennen 1 päivää heinäkuuta 1970 muiden kuin tämän direktiivin periaatteiden mukaisesti annetut lajikkeiden viralliset hyväksymiset lakkaavat viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 1980, jollei kyseisiä lajikkeita siihen mennessä ole hyväksytty tämän direktiivin periaatteiden mukaisesti.

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että lajike hyväksytään ainoastaan, jos se on erotettava, pysyvä ja riittävän yhtenäinen. Lajikkeella on oltava tyydyttävä viljely- ja käyttöarvo.

2. Viljely- ja käyttöarvon koe ei ole tarpeen
- a) heinäkasvilajikkeiden hyväksymiseen, jos lajikkeen siemeniä ei jalostajan ilmoituksen mukaan ole tarkoitettu käytettäväksi rehuksveina,
- b) sellaisten lajikkeiden hyväksymiseen, joiden siemenet on tarkoitettu pidettäviksi kaupan jossakin toisessa jäsenvaltiossa, joka on hyväksyessään lajikkeet ottanut huomioon niiden viljely- ja käyttöarvon.

5 artikla

1. Lajike on erotettava, jos se hyväksymistä haettaessa erottuu selvästi yhden tai useamman tärkeän morfologisen tai fysiologisen ominaisuuden osalta kaikista muista lajikkeista, jotka on hyväksytty tai joiden hyväksymistä on haettu kyseisessä jäsenvaltiossa, tai jotka on merkitty yleiseen lajikeluetteloon.

2. Lajike on pysyvä, jos se peräkkäisten lisäysten jälkeen tai jokaisen jakson lopulla — kun jalostaja on määritellyt erityisen lisäysjakson — pysyy määriteltyjen olennaisten ominaisuuksiensa mukaisena.

3. Lajike on riittävän yhtenäinen, jos siihen kuuluvat kasvit ovat — harvinaisia muunnoksia lukuun ottamatta — kasvien lisäysjärjestelmän erityispiirteet huomioon ottaen samanlaisia tai geneettisesti tunnistettavia tässä huomioon otettujen ominaisuuksien osalta.

4. Lajikkeen viljely- ja käyttöarvo on tyydyttävä, jos se kyseisen jäsenvaltion luetteloon hyväksytyihin muihin lajikkeisiin verrattuna merkitsee kaikilta ominaisuuksiltaan ainakin yhden määrätyn alueen tuotannolle tuntuvaa parannusta joko viljelyksessä, kasvustojen käyttötavoissa tai niistä peräisin olevien tuotteiden käytössä. Tiettyjen ominaisuuksien huonomuus voidaan hyvittää muilla edullisilla ominaisuuksilla.

6 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että muista jäsenvaltioista peräisin oleviin lajikkeisiin sovelletaan erityisesti hyväksymismenettelyn osalta samoja edellytyksiä kuin kansallisiin lajikkeisiin.

7 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että lajikkeiden hyväksyminen perustuu virallisten kokeiden tuloksiin, eri-

tyisesti viljelykokeisiin, jotka kattavat lajikkeen kuvaukseen riittävän määrän ominaisuuksia. Ominaisuuksien toteamiseksi käytettävien menetelmien on oltava täsmällisiä ja luotettavia.

2. Noudattaen 23 artiklassa säädettyä menettelyä on vahvistettava tieteellisen ja teknisen tietämyksen perusteella:

- a) ne ominaisuudet, jotka kokeiden on vähintään katettava eri lajien osalta,
- b) kokeiden suorittamiselle vahvistetut vähimmäisedellytykset.

3. Kun genealogisten ainesosien koe on tarpeen hybridien ja keinotekoisien lajikkeiden tutkimiseksi, jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kyseisen kokeen tulokset ja genealogisten ainesosien kuvaus jalostajan pyynnöstä pidetään luottamuksellisina.

8 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että hakijan on lajikkeen hyväksymistä koskevaa hakemusta jättäessään ilmoitettava, onko kyseiselle lajikkeelle jo haettu hyväksymistä toisessa jäsenvaltiossa, mikä jäsenvaltio on kyseessä ja onko hyväksyminen annettu.

9 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava alueellaan hyväksytyjen lajikkeiden luettelon ja maassaan niiden ylläpidosta vastaavan henkilön tai vastaavien henkilöiden nimien virallisesta julkaisemisesta. Kun useampi henkilö on vastuussa lajikkeen ylläpidosta, nimien julkaiseminen ei ole välttämätöntä. Jos nimiä ei ole julkaistu, luettelossa on ilmoitettava viranomaisen, jolla on ylläpidosta vastaavien henkilöiden nimiluettelo.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että lajikkeella on hyväksyttäessä mahdollisuuksien mukaan sama nimi kaikissa jäsenvaltioissa.

Jos tiedetään, että jonkin lajikkeen siemeniä ja lisäysaineistoa pidetään kaupan toisessa maassa eri nimellä, myös tämä nimi on ilmoitettava luettelossa.

3. Jäsenvaltioiden on laadittava jokaisesta hyväksytyistä lajikkeista asiakirja, jossa on lajikkeen kuvaus ja selkeä yhteenveto kaikista niistä seikoista, joihin hyväksyminen perustuu. Lajikkeiden kuvaus koskee niitä kasveja,

jotka tuotetaan suoraan ”varmennettujen siementen ja lisäysaineiston” luokkaan kuuluvista siemenistä ja kasveista.

10 artikla

1. Lajikeluettelosta ja sen muutoksista on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle viipymättä.
2. Jäsenvaltioiden on annettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle jokaisen uuden hyväksytyyn lajikkeen osalta lyhyt kuvaus sen käyttöä koskevista tärkeimmistä ominaisuuksista.
3. Jäsenvaltioiden on pidettävä muiden jäsenvaltioiden ja komission saatavilla 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua, niitä lajikkeita koskevat asiakirjat, jotka on hyväksytty tai joita ei enää hyväksytä. Näitä asiakirjoja koskevat tiedot pidetään luottamuksellisina.
4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että hyväksymistä koskevat asiakirjat saatetaan kaikkien niiden henkilöiden henkilökohtaiseen ja yksinomaiseen käyttöön, jotka ovat osoittaneet, että heillä on siihen perusteltu etu. Näitä säännöksiä ei sovelleta, kun 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti tiedot on pidettävä luottamuksellisina.
5. Kun lajikkeen hyväksyminen evätään tai peruutetaan, kokeiden tulokset on saatettava niiden henkilöiden käyttöön, joita päätös koskee.

11 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että hyväksytyt lajikkeet on ylläpidettävä.
2. Ylläpito on voitava aina tarkastaa lajikkeesta vastaavan henkilön tai vastaavien henkilöiden tekemien muistiinpanojen perusteella. Näiden muistiinpanojen on ulotuttava myös kaikkien perussiemeniä tai lisäysaineistoa aikaisempien sukupolvien tuotantoon.
3. Lajikkeesta vastaavalta henkilöltä voidaan pyytää näytteitä. Näytteet voidaan tarvittaessa ottaa virallisesti.
4. Kun ylläpito toteutetaan muussa kuin lajikkeen hyväksyneessä jäsenvaltiossa, on näiden jäsenvaltioiden avustettava toisiaan hallinnollisesti tarkastuksen osalta.

12 artikla

1. Hyväksyminen on voimassa kymmenennen hyväksymistä seuraavan kalenterivuoden loppuun.
2. Lajikkeen hyväksyminen voidaan uudistaa määrätyin väliajoin, jos se on perusteltua viljelyn merkittävyyden vuoksi ja jos lajike yhä täyttää erotettavuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä koskevat edellytykset. Uudistamista koskeva hakemus on tehtävä viimeistään kaksi vuotta ennen hyväksymisen päättymistä.
3. Hyväksymisen voimassaoloa on jatkettava väliaikaisesti siihen asti, kun uudistamisesta päätetään.

13 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että lajikkeen hyväksyminen peruutetaan,
 - a) jos kokeissa osoitetaan, että lajike ei enää ole erotettava, pysyvä tai riittävän yhtenäinen,
 - b) jos lajikkeesta vastaava henkilö tai vastaavat henkilöt sitä pyytävät, paitsi jos ylläpito taataan.
2. Jäsenvaltiot voivat peruuttaa lajikkeen hyväksymisen,
 - a) jos tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ei noudateta,
 - b) jos hyväksymistä haettaessa tai koemenettelyn aikana on annettu vääriä tai vilpillisiä tietoja niistä seikoista, joiden perusteella hyväksyminen annetaan.

14 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että lajike poistetaan kansallisesta luettelosta, jos kyseisen lajikkeen hyväksyminen on peruutettu tai jos hyväksymisen voimassaoloaika on päättynyt.
2. Jäsenvaltiot voivat sallia alueellaan siementen tai lisäysaineiston myynnin hyväksymisen päättymisen jälkeen enintään kolmen vuoden määräajan.

15 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että vähintään yhdessä jäsenvaltiossa 1 päivästä heinäkuuta 1972 alkaen

tämän direktiivin säännösten mukaisesti hyväksytyjen lajikkeiden siemeniin ja lisäysaineistoon ei sovelleta lajikkeen hyväksymisvuotta seuraavan toisen vuoden 31 päivästä joulukuuta alkaen lajiketta koskevia rajoituksia kaupan pitämiseksi.

2. Poiketen 1 kohdan säännöksistä jäsenvaltiolle voidaan antaa lupa, ennen edellä tarkoitettua määräajan päättymistä esitetystä pyynnöstä ja 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, kieltää kyseisen lajikkeen siementen ja lisäysaineiston pitäminen kaupan koko alueellaan tai osalla siitä.

3. Edellä 2 kohdassa säädetty lupa myönnetään ainoastaan seuraavissa tapauksissa:

- a) jos lajike ei ole erotettava, pysyvä tai riittävän yhtenäinen,
- b) jos osoitetaan, että tämän lajikkeen viljely saattaisi kasvien terveyden kannalta olla vahingoksi muiden lajikkeiden tai lajien viljelylle, tai
- c) jos hyväksymistä hakevassa jäsenvaltiossa 5 artiklan 4 kohdan säännöksiä vastaavasti soveltaen suoritetuissa virallisissa viljelykokeissa todetaan, että lajike ei kyseisen jäsenvaltion alueella vastaa toisen, vertailukelpoisen ja kyseisen jäsenvaltion alueella hyväksytyyn tai hyvin tunnetun lajikkeen tuloksia.

4. Jos jäsenvaltio ei aio jättää jonkin lajikkeen osalta hakemusta 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen, sen on ilmoitettava siitä komissiolle tai annettava asiasta selvitys siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevälle pysyvälle komitealle.

5. Kun kaikki jäsenvaltiot ovat tehneet 4 kohdassa tarkoitettua ilmoituksen tai selvityksen, lakataan soveltamasta 1 kohdassa säädettyä määräaika ja ryhdytään soveltamaan 18 artiklaa.

6. Jos lajiketta jossakin jäsenvaltiossa hyväksyttäessä lajikkeelle tehdään toisessa jäsenvaltiossa hyväksymistä varten kokeita, 1 kohdassa säädettyä määräaika lyhennetään jälkimmäisen jäsenvaltion osalta tarkoitettujen kokeiden kestoajalla.

7. Edellä 1 kohdassa säädettyä määräaika voidaan pidentää ennen sen päättymistä noudattaen 23 artiklassa säädettyä menettelyä, jos siihen on perusteltu syy.

16 artikla

Edellä 15 artiklaa sovelletaan myös kansallisesti ennen 1 päivää heinäkuuta 1972 ja tämän direktiivin periaatteita vastaavien periaatteiden mukaisesti hyväksytyihin lajikkeisiin seuraavissa tapauksissa:

- a) jos hyväksyminen on annettu 30 päivän kesäkuuta 1967 jälkeen, tai
- b) jos hyväksyminen on annettu ennen a alakohdassa tarkoitettua päivämäärää vähintään kahdessa jäsenvaltiossa, tai
- c) jos hyväksyminen on annettu ennen a alakohdassa tarkoitettua päivämäärää yhdessä jäsenvaltiossa, sillä edellytyksellä, että kyseisessä jäsenvaltiossa viljelystarkastukseen varmentamista varten laitettujen, lajikkeen lisäykseen tarkoitettujen alueiden osuus, oli a alakohdassa tarkoitettua päivämäärän jälkeen ja kolmen kasvukauden aikana joka kerran vähintään kolme prosenttia kaikista lajin lisäykseen tarkoitetuista alueista.

17 artikla

Edellä 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua määräaika sovelletaan 16 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa 1 päivästä heinäkuuta 1972 ja 16 artiklan c alakohdassa tarkoitettua tapauksessa päivästä, jona jäsenvaltio ilmoittaa komissiolle vaatimuksen täyttymisestä.

18 artikla

Komissio julkaisee jäsenvaltioiden antamien tietojen mukaisesti ja heti tiedot saatuaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* otsikolla "Viljelykasvilajien yleinen lajikeluettelo" kaikki ne lajikkeet, joiden siemeniin ja lisäysaineistoon ei 15 ja 16 artiklan mukaisesti sovelleta lajiketta koskevia rajoituksia kaupan pitämiseksi, sekä myös 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tiedot ylläpidosta vastaavasta henkilöstä tai vastaavista henkilöistä. Julkaisussa on ilmoitettava ne jäsenvaltiot, jotka ovat saaneet 15 artiklan 2 kohdan tai 19 artiklan mukaisen luvan.

19 artikla

Jos todetaan, että jonkin yleiseen lajikeluetteloon merkityn lajikkeen viljely saattaisi jossakin jäsenvaltiossa vahingoittaa muiden lajikkeiden tai lajien viljelyä kasvien terveyden osalta, voidaan jäsenvaltiolle hakemuksesta noudattaen 23 artiklassa säädettyä menettelyä myöntää lupa kieltää kyseisen lajikkeen siementen ja lisäysaineiston pitäminen kaupan koko alueellaan tai osalla siitä. Jos vahingollisten organismien leviäminen muodostaa välittömän vaaran, niin asianomainen jäsenvaltio voi saattaa tämän kiellon voimaan heti jätettyään hakemuksen ja siihen asti, kun asiasta päätetään noudattaen 23 artiklassa säädettyä menettelyä.

20 artikla

Kun lajikkeen hyväksynyt jäsenvaltio ei enää hyväksy kyseistä lajiketta, niin yksi tai useampi muu jäsenvaltio

voi edelleen hyväksyä lajikkeen, jos hyväksymisen edellytykset siellä yhä täyttyvät ja jos ylläpito taataan.

21 artikla

1. Neuvosto päättää komission ehdotuksesta määränemmistöllä:

- a) onko kolmannessa maassa suoritetuilla lajikkeiden virallisilla kokeilla samat takeet kuin jäsenvaltioissa suoritetuilla, 7 artiklassa tarkoitetuilla kokeilla,
- b) onko kolmannessa maassa suoritetuilla ylläpidon tarkastuksilla samat takeet kuin jäsenvaltioiden suorittamalla tarkastuksilla.

2. Siihen saakka, kunnes neuvosto tekee 1 kohdan mukaisen päätöksen, jäsenvaltiot voivat päättää kyseisessä kohdassa tarkoitetuista asioista. Tämä oikeus päättyy 30 päivänä kesäkuuta 1977.

22 artikla

Tätä direktiiviä ei sovelleta sellaisiin lajikkeisiin, joiden siemenet ja lisäysaineisto todistetusti on tarkoitettu vietäviksi kolmansiin maihin.

23 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa maataloudessa, puutarhaviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevän pysyvän komitean, jäljempänä "komitea", käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

2. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden äänet painotetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa toimenpiteistä määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan kahdenkymmenestä äänen enemmistöllä.

4. Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi. Jos toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean antaman lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle. Siinä tapauksessa komissio voi lykätä päättämänsä toimenpiteiden soveltamista enintään yhdellä kuukaudella ilmoituksen tekopäivästä.

Neuvosto voi määränemmistöllä päättää asiasta toisin yhden kuukauden kuluessa.

24 artikla

Tämä direktiivi ei rajoita sellaisten kansallisten säännösten soveltamista, jotka ovat perusteltuja ihmisten, eläinten tai kasvien terveyden ja elämän suojelemiseksi taikka teollisen ja kaupallisen omaisuuden suojelemiseksi lukuun ottamatta 15, 16 ja 19 artiklan säännöksiä.

25 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin säännösten noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1972. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

26 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 29 päivänä syyskuuta 1970.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. ERTL